

KLIMATY

ŚW. ANNY

KLIMATY ŚW. ANNY
IV Niedziela Adwentu

LITURGIA SŁOWA

D-9 F K GN9 '7 NMH5 B-9'
Iz 7, 10-14

Czytanie z Księgi proroka Izajasza: Pan przemówił do Achaza tymi słowami: «Proś dla siebie o znak od Pana, Boga twego, czy to głęboko w Szeolu, czy to wysoko w górze!» Lecz Achaz odpowiedział: «Nie będę prosił i nie będę wystawiał Pana na próbę». Wtedy rzekł Izajasz: «Słuchajcie więc, domu Dawidowy: Czyż mało wam uprzykrzać się ludziom, iż uprzykrzacie się także mojemu Bogu? Dlatego Pan sam da wam znak: Oto Panna pocznie i porodzi Syna, i nazwie Go imieniem Emmanuel».

Oto słowo Boże

DG5 @A 'F9 GDCBGCFM>BM'
Ps 146 (145), 6c-7. 8-9a. 9b-10

Przybądź, o Panie, Tyś jest Królem chwały

Do Pana należy ziemia i wszystko, co ją napętnia, *
świat cały i jego mieszkańcy.
Albowiem on go na morzach osadził *
i utwierdził ponad rzekami.

Kto wstąpi na górę Pana, *
kto stanie w Jego świętym miejscu?
Człowiek rąk nieskalanych i czystego serca, *
którego dusza nie Ignęła do mamości.

On otrzyma błogosławieństwo od Pana *
i zapłatę od Boga, swego zbawcy.
Oto pokolenie tych, którzy Go szukają, *
którzy szukają oblicza Boga Jakuba. A

8 F I ; -9 '7 NMH5 B-9'
Rz 1, 1-7

Czytanie z Listu Świętego Pawła Apostoła do Rzymian: Paweł, sługa Chrystusa Jezusa, z powołania apostoł, przeznaczony do głoszenia Ewangelii Bożej, którą Bóg przedtem zapowiedział przez swoich proroków w Pismach świętych. Jest to Ewangelia o Jego Synu – pochodzącym według ciała z rodu Dawida, a ustanowionym według Ducha Świętości pełnym mocy Synem Bożym przez powstanie z martwych – o Jezusie Chrystusie, Panu naszym. Przez Niego otrzymaliśmy łaskę i urząd apostołski, aby ku chwale Jego imienia pozyskiwać wszystkich pogan dla posłuszeństwa wierze. Wśród nich jesteście i wy, powoła-

ni przez Jezusa Chrystusa. Do wszystkich przez Boga umiłowanych, powołanych świętych, którzy mieszkają w Rzymie: łaska wam i pokój od Boga, ojca naszego, i Pana Jezusa Chrystusa!

Oto słowo Boże

D-9 K 'DFN98 '9K 5 B; 9 @-'
Mt 1, 23

Oto dziewica pocznie i porodzi Syna, któremu nadadzą imię Emmanuel, to znaczy Bóg z nami. E

9K 5 B; 9 @5
Mt 1, 18-24

Słowa Ewangelii według Świętego Mateusza: Z narodzeniem Jezusa Chrystusa było tak. Po zaślubinach Matki Jego, Maryi, z Józefem, pierw nim zamieszkali razem, znalazła się brzemienną za sprawą Ducha Świętego. Mąż Jej, Józef, który był człowiekiem sprawiedliwym i nie chciał narazić Jej na zniesławienie, zamierzał oddalić Ją potajemnie. Gdy powziął tę myśl, oto Anioł Pański ukazał mu się we śnie i rzekł: «Józefie, synu Dawida, nie bój się wziąć do siebie Maryi, twej Małżonki; albowiem z Ducha Świętego jest to, co się w Niej poczęło. Porodzi Syna, któremu nadasz imię Jezus, on bowiem zbawi swój lud od jego grzechów». A stało się to wszystko, aby się wypełniło słowo Pańskie powiedziane przez Proroka: «Oto dziewica pocznie i porodzi Syna, któremu nadadzą imię Emmanuel», to znaczy Bóg z nami. Zbudziwszy się ze snu, Józef uczynił tak, jak mu polecił Anioł Pański: wziął swoją Małżonkę do siebie.

Oto Słowo Pańskie

Ostatnie RORATY
godz. 7.00

K ' ? `]a UŁW .

Rekolekcje adwentowe poświęcone Eucharystii	2
Żdźbła dobrych uczynków	2
30 lat istnienia Legionu Maryi w Wilanowie	3
Historia Legionu Maryi	3
Świąteczna wystawa malarstwa Elżbiety Sakowskiej A	3
Adwentowa tęsknota	3
"Piątka - Opowieść o męczennikach z Poznania, którzy pozostali wierni aż do śmierci"	4

KOMENTARZ

Dzisiaj przeżywamy ostatnią Niedzielę adwentowego czuwania. Bohaterem końca adwentu jest Św. Józef. Św. Józef znalazł się w sytuacji jak to mówimy czasami patowej. Przeżywa on wielką rozterkę i nie wie co zrobić. Jego Oblubienica jest przy nadziei, a on wie, że nie jest ojcem dziecka. Postanawia chronić Maryję i Dzieciątka chociaż wie, że według przepisów Prawa mógłby Maryję oddalić od siebie.

W tej ciemnej dolinie swego życia Józef odkrywa drogę, na którą zaprasza go Pan, mówiąc, „Nie bój się Józefie, wziąć do siebie Maryi”. I Józef nie stawia pytań, warunków, nie żąda wyjaśnień. Jak przystało na męża wiary, podobnie jak kiedyś Abraham, wyrusza w drogę, by odpowiedzieć swym życiem na Boże wezwanie.

Józef daje nam przykład autentycznego męstwa, odpowiedzialności i wewnętrznej siły, która znamionuje ludzi bez reszty oddanych Bogu. Jest dla nas wzorem człowieka, który głosi Ewangelię nie za pomocą słów, lecz przez milczącą postawę konsekwentnego podążania za wolą Bożą w życiu bez względu na okoliczności. Naśladując Św. Józefa, możemy być pewni, że również w naszym życiu w szczególny sposób zagości błogosławieństwo dane nam od Boga.

Ks. Michał Dubicki.

Rekolekcje adwentowe poświęcone Eucharystii

Eucharystii jako tajemnicy wyznawanej, przeżywanej i świętowanej, która jest źródłem misji – będzie poświęcony nowy trzyletni program duszpasterski Kościoła w Polsce, na lata 2019-2022. Eucharystia jest centrum życia Kościoła, jest źródłem i jednocześnie szczytem. Sprawując Mszę św. idziemy później do świata, żeby głosić Chrystusa, żeby dawać o Nim świadectwo. Jak przeżywać Eucharystię uczył na ks. Piotr Wierzbicki podczas adwentowych rekolekcji parafialnych.

Program duszpasterski

Pierwszy rok trzyletniego nowego programu duszpasterskiego Kościoła w Polsce rozpoczął się wraz z pierwszą niedzielą adwentu. Jest on poświęcony ukazaniu Jezusa Chrystusa jako źródła życia. – Chcemy pogłębić wiedzę katechizmową o Eucharystii. Jeśli bowiem wierzymy, to trzeba jeszcze wiedzieć w co wierzymy – powiedział abp Skworc. Przyznał, że choć msza św. stanowi tajemnicę wiary, to jednak rozum ludzki może coś o niej powiedzieć na podstawie źródeł biblijnych, a zwłaszcza Ewangelii według św. Jana. – Trzeba nam głębiej zrozumieć, że Eucharystia jest spotkaniem z Jezusem Chrystusem.

Meropolita katowicki zwrócił uwagę, że potrzeba by to, co dokonuje się w czasie każdej liturgii uobecniało się również w życiu osobistym i społecznym. – Kiedy w czasie każdej mszy św. powtarzając gesty i słowa Jezusa przemienienia nad chlebem i winem „To czyńcie na moją pamiątkę”, to warto sobie uświadomić, że te słowa dotyczyły nie tylko tej konkretnej czynności, ale On chciał byśmy czynili wszystko na Jego pamiątkę, żebyśmy także słowa które głosił, które nam zostawił niejako czynili aktualnymi, żebyśmy również całe Jego życie czynili obecnym w życiu naszego społeczeństwa, naszych rodzin, całego świata – tłumaczył abp Skworc.

Kolejny rok nowego programu będzie poświęcony świętowaniu Eucharystii. – Chcemy mówić o ‘Dniu Chrystusa’ jako Pierwszym Dniu Tygodnia, żeby to był dla chrześcijanina dzień święty, a więc poświęcony Panu Bogu. Trzeba byśmy rozpoczynali cały tydzień naszej pracy zawodowej od spotkania z Chrystusem, byśmy czynili to bardziej świadomie, tak aby Jezusa stał zarówno na początku naszego życia, jak i na jego końcu – powiedział

abp Skworc. Dodał, że Eucharystia jest to zadatkem życia wiecznego. – Przyjmujemy ciało Chrystusa by się z Nim w wieczności zjednoczyć – przypomniał abp Skworc.

Źródło:
<https://ekai.pl/eucharystia-tematem-programu-duszpasterskiego-na-lata-2019-2022/>

Jestem zaproszony do relacji z Bogiem

Relacja Ojca i Syna i Ducha Świętego jest relacją miłości, do której jesteśmy zaproszeni. Możemy jej doświadczać podczas Eucharystii – mówił ks. Piotr Wierzbicki.

Eucharystia wprowadza nas w relację z Trój-jedynym Bogiem; Bóg zaprasza nas do dialogu. Eucharystia to czas i miejsce, aby się zaangażować i tak jak Chrystus składać siebie w ofierze Ojcu. Wszystko co przeżywamy w życiu może stać się duchową ofiarą składaną na Ołtarzu; może tym być np czas poświęcony na modlitwę, codzienna służba rodzinie, praca, cierpienie, grzechy innych wymierzone we mnie, przyjęcie choroby, przyjęcie życia jakim jest, podjęcie walki duchowej, ascezy, postu. To wszystko i tak dzieje się w naszym życiu, dlatego warto nadać temu sens - przeżywać to świadomie czyniąc z tego dar dla Boga, który przynosi nam Eucharystię. **To, co przynosimy na Eucharystię, dla Boga ma wielkie znaczenie.**

Chrystus pozwolił złamać Swoje życie, a znakiem tego jest chleb, który kapłan łamie w obrzędzie Komunii - to oznacza, że razem z Jezusem złamana jest moja niewola, jestem wolnym człowiekiem. Czas Eucharystii to czas mojej przemiany.

Warto przyjść na Eucharystię przed jej rozpoczęciem i doświadczyć adwentu - oczekiwania na przyjście Chrystusa w osobie kapłana. Wtedy tworzy się wspólnota, przed roz-

pożeniem Eucharystii, kiedy tęsknimy za Bożą obecnością patrząc na krzesło, które jest puste - uświadomiamy sobie wtedy, że zaraz spotkamy się z Chrystusem.

Jak przeżywać Eucharystię?

Z zaangażowaniem, które ma polegać na świadomym uczestnictwie w akcji liturgicznej - np. śpiew, aktywny dialog z kapłanem, postawa stojąca wyrażająca człowieka wolnego, odkupionego przez Chrystusa - mówił ks. Piotr.

W Eucharystii mamy iść za Chrystusem i tak jak On stawać się darem, uczyć się służyć i służyć. Kropla wody dodana do wina w obrzędzie Komunii to nasza ofiara dodana do ofiary Chrystusa, który składał siebie w ofierze Ojcu cały czas nie tylko na Krzyżu na Kalwarii.

Trzeba pamiętać, że liturgia eucharystyczna nie jest widowiskiem, które ma przynieść nam zadowolenie i satysfakcję. Nie ja jestem w centrum uwagi, ale Chrystus. Dialog na początku Eucharystii uświadamia, że jesteśmy zgromadzeni w imię Pana: „Pan z wami”. Odpowiadając: „I z Duchem Twoim” wyznajemy wiarę, że kapłan uobecnia Chrystusa, który nas jednoczy wokół Ołtarza.

Co może być dla nas trudne w zaangażowaniu się podczas Eucharystii? Postawa słuchania, bo ulegamy rozproszeniu. A tym co ważne jest słuchanie słowa Bożego i modlitw kapłana. Wszystko czyni sam Chrystus, a my się w to włączamy - np. podczas modlitwy: „Przez Chrystusa, z Chrystusem i w Chrystusie Tobie Boże Wszechmogący wszelką cześć i chwałę na wieki wieków” odpowiadając uroczyście „Amen” jednoczymy swoje serce z sercem Jezusa.

Niech Eucharystia będzie dziełem Boga, w które wchodzę całym sobą.

Elżbieta Wrotek

Żdźbła dobrych uczynków

W Adwencie nie oczekuję emocji, mam ścisły umysł, kiedyś studiowałem matematykę. Emocje są dla mnie za każdym razem miłym zaskoczeniem. Adwent ma być przemyślanym przygotowaniem. Oczywiście, rozum podpowiada, że przeżycia też się pojawiają.

Najbardziej podoba mi się porównanie Adwentu do przygotowanie mieszkania na przyjście miłego gościa. Robię wszystko, żeby temu Gościowi było u mnie dobrze. A że ten gość jest mi bliski i ważny, to przygotowania są radosne. **W Adwencie nie chodzi o podjęcie pokuty, ale o skupienie.**

Nie piję, nie tańczę, bo to by mi zajęło czas i odwróciło uwagę. A chodzi o to, żebym myślał o Nim, o moim Gościu. To tak jakbym sam w czasie adwentu był w ciąży.

Jak mądra kobieta, która spodziewa się dziecka nie pije i nie pali, tylko robi wszystko tak, żeby temu dziecku było dobrze. I jak kobieta, która jest w ciąży swoich starań nie nazwie wyrzeczeniem – tak żyje z miłości do tego dziecka. To nie jest rezygnacja, ale wybór.

Z lekcji religii jeszcze w podstawówce pamiętam, że każde dziecko miało przez cały Adwent przekładać żdźbła siana z jednej koperty do drugiej. Każde żdźbło wolno było

przełożyć po spełnieniu jednego dobrego uczynku. Pomogłem komuś, miałem dobry pomysł... Te żdźbła oznaczające dobre uczynki przyniosłem jak i inne dzieci do parafii, bo to na nich w żłobku leżał pan Jezus. A więc zbierając te żdźbła miałem świadomość, że im będzie ich więcej, tym Panu Jezusowi będzie bardziej miękko.

Ks. Zbigniew Kapłański

Źródło:
www.pl.aletia.org/2016/11/27/a-czym-dla-ciebie-jest-adwent/

30 lat istnienia Legionu Maryi w Wilanowie

Trzydzieści lat temu, z inicjatywy ówczesnego proboszcza śp. ks. Prałata Bogusława Bijaka, powstał w parafii św. Anny w Wilanowie – Legion Maryi.

Było to 8 grudnia 1989 r w uroczystość Matki Bożej Niepokalanej Poczęcia. Tym samym dzień ten stał się świętem patronalnym nowej wspólnoty. Po akcji informacyjnej, na pierwsze spotkanie przybyło 15 osób. W organizacji wspólnoty pomagały trzy doświadczone legionistki ze Stegien. To one, przez kilka miesięcy, przyjeżdżały do Wilanowa na cotygodniowe spotkania. Tłumaczyły i wdrażały nowe siostry, aż do chwili, kiedy Legion mógł działać samodzielnie.

Pierwszym opiekunem duchowym Legionu został ks. Bogusław Bijak. Kolejnymi opiekunami byli: ks. Bogusław Jaworek, śp. ks. Edmund Nowak, ks. Tadeusz Sowa, ks. Grzegorz Wolski, ks. Dariusz Kuczyński, ks. Mikołaj Skowron, ks. Robert Mikos. Obecnie obowiązki opiekuna duchowego pełni ks. Tomasz Lis.

Członkami naszego prezydium, na przestrzeni 30 lat, było około 30 osób. Niestety nie żyje już żadna członkini pierwszej, założycielskiej grupy. Ostatnią z nich była Helenka Węgrzynek, która zmarła 7 miesięcy temu nie doczekawszy jubileuszu. Początkowo nasz Legion liczył 12 członków czynnych i 7 pomocniczych ale z biegiem lat, nasze szeregi zaczęły się uszczuplać. Siostry odchodziły do Pana lub przeprowadzały się do innych miast. Nie ustawałyśmy w modlitwach prosząc Matkę Bożą o nowe powołania do legionowej służby. Obecnie nasze prezydium liczy 5 członkiń czynnych i 8 pomocniczych wśród nich jest dwóch mężczyzn.

Do naszych obowiązków należą cotygodniowe spotkania modlitewne oraz konkretna praca apostołska: comiesięczne uczestniczenie we Mszy Św. i Różańcu w kaplicy szpitala przy ul. Sobieskiego, prowadzenie niedzielnej kawiarenki w naszej dzwonnicy, odwiedzanie starszych, samotnych i schorowanych osób, mieszkańców naszej parafii. Własnoręcznie wykonujemy różańce, które wraz z Cudownymi Medalikami wręczamy potrzebującym, w różnych okolicznościach. Są to doskonałe

okazje do realizowania podstawowego zadania Legionu Maryi – ewangelizacji.

W realizacji tych zadań wspierają nas modlitwy członków pomocniczych i nade wszystko Maryja Niepokalanie Poczęta. Dziękujemy naszej Wspomożycielce za to, że pozwoliła nam przetrwać 30 lat i prosimy o opiekę na dalsze lata trwania jej Legionu.

Na zakończenie gorąco zapraszamy osoby chętne do podejmowania zadań dla Maryi i z Maryją na spotkania naszej wspólnoty, które odbywają się w każdą środę o godz. 18.00 w dzwonnicy.

Siostra Janina Bakiera

Historia Legionu Maryi

Legion Maryi to katolicki ruch apostołstwa świeckich, działający pod duchowym przewodnictwem kapłanów, który powstał 7 września 1921 roku w Dublinie - 44 lata przed ogłoszeniem soborowego Dekretu o Apostołstwie Świeckich.

Założycielem Legionu był Irlandczyk Frank Duff (1889–1980). Legion ma pomagać Maryi w doprowadzaniu wszystkich dusz do Chrystusa, Legion ma być armią, która zdobywa świat dla Chrystusa przez Maryję.

Istnieją dwa rodzaje członkostwa w Legionie: członkowie aktywni i pomocniczy. Praca członków aktywnych polega na docieraniu do ludzi, niesieniu im wsparcia duchowego, ułatwianiu kontaktu z kapłanem, rozmowach na tematy religijne, odwiedzaniu samotnych i chorych w szpitalach, domach opieki, odwiedzaniu więźni i schronisk dla nieletnich, pomocy przy organizacji Dnia Chorych w parafii, przygotowywaniu do sakramentów dzieci i dorosłych (katecheza indywidualna), rozprowadzaniu prasy i książek katolickich, prowadzeniu grup dziecięcych i młodzieżowych Legionu Maryi. Natomiast członkowie pomocniczy mają obowiązek modlitwy w intencji rozwoju Legionu Maryi i uczestniczenia w zebraniach raz w miesiącu.

W 1951 roku, po trzydziestu latach, Legion prowadził działalność wśród 70 różnych narodowości. W 1965 roku F. Duff zaproszony został jako obserwator na sesję końcową II Soboru Watykańskiego. Tam został uhonorowany przez dwutysięczne zgromadzenie biskupów owacją na stojąco.

W latach siedemdziesiątych ubiegłego stulecia liczba członków LM w Europie Zachodniej zaczęła się zmniejszać. Jednak straty te wkrótce, po upadku muru berlińskiego, zostały zrównoważone poprzez powstawanie grup Legionu Maryi w Europie Wschodniej i Centralnej. I tak na początku lat 80. Legion Maryi wrócił do Polski; poprzez Austrię do Krakowa i Katowic, a z Irlandii do Lublina i Warszawy.

Przez ponad 90 lat Legion Maryi rozprzerzenił się do wielu krajów świata na wszystkich kontynentach. Ostatnio do grona tych krajów dołączyły: Litwa, Łotwa, Białoruś, Estonia, Ukraina, Syberia i Kazachstan. Dzisiaj jest obecny w przeszło 160 krajach. Liczba członków aktywnych w świecie wynosi powyżej trzech milionów, pomocniczych około siedmiu milionów.

Legion cieszył się poparciem Papieży, którzy udzielali mu specjalnego błogosławieństwa: Pius XI (1933 r.), Pius XII (1953 r.), Jan XXIII (1960 r.), Paweł VI (1965 r.) oraz wielokrotnie Jan Paweł II.

Źródło:
<http://www.legionmaryi.pl/historia-swiat.php>

Adwentowa tęsknota

Przez wieki i całe lata
niewolą grzechu spętana
tęsknotą serca i duszy
wygląda Swego Pana
I obietnicą zbawienia
modły do Ojca wznosi
by posłał Swego Syna
co wyzwolenie przynosi
I tak czeka z nadzieją
na tę maleńką miłość
co ziemi przyniesie pokój
a sercom wielką radość.

Regina Sobik
"Wielbi Cię Boże chcę"
Wiersze Wybrane

ŚWIĄTECZNA WYSTAWA MALARSTWA
ELŻBIETY SAKOWSKIEJ

malarskie
ekspresje

wystawę można oglądać
OD 21 GRUDNIA 2019 DO 17 STYCZNIA 2020

Dzwonnica Trzeciego Tysiąclecia
ul. Kolegiacka 1 w Warszawie

IV Niedziela Adwentu – 22 grudnia 2019 r.

Nabożeństwo Uwielbienia przed Najświętszym Sakramentem zostanie odprawione o godz. 17.00. Po nabożeństwie modlić się będziemy za zmarłych polecanych w wspominkach rocznych.

W dniu 24 grudnia, Msza św. w naszym kościele będzie odprawiona tylko o godz. 7.00 rano. Wszystkich parafian zapraszamy na Pasterkę o północy. Oprawę muzyczną podczas pasterki zapewni nasz chór parafialny "Sanctae Annae" wraz instrumentalistami na stałe współpracującymi z naszą parafią. Opiekę artystyczną objęli Państwo Natalia i Leszek Knyziakowie. Zachęcamy do zachowania tradycyjnego postu w Wigilię i prosimy o urządzenie tradycyjnej wieczerzy wigilijnej.

W pierwszy dzień świąt Bożego Narodzenia, 25 grudnia, Msze św. sprawowane będą w następujących godzinach: 8.30., 10.00., 11.30., 13.00., 18.00. W pierwszy dzień świąt nie będzie Mszy św. o godz. 7.00. i 20.00. W drugi dzień świąt, 26 grudnia, Msze św. sprawowane będą o godz. 7.00., 8.30., 10.00., 11.30., 13.00. i 18.00. Nie będzie Mszy św. o godz. 20.00.

Tradycyjnie w naszym kościele, w ostatnim dniu roku, sprawowana jest Msza św. za zmarłych z naszej parafii, jak również wszystkich pochowanych na naszym cmentarzu w ostatnim roku. W tym roku Mszę św. za naszych zmarłych sprawować będziemy we wtorek, 31 grudnia o godz. 18.00. Zgłoszenia przyjmowane są w zakrystii i kancelarii parafialnej.

Zapraszamy na przedświąteczny kiermasz soków i owoców. Kiermasz odbędzie się przed dzwonnica, w godzinach od 08.00. do 14.00.

Oplatki i sianko na stół wigilijny można nabyć przed kościołem.

"Piątka - Opowieść o męczennikach z Poznania, którzy pozostali wierni aż do śmierci"

Zgodnie z wieloletnią tradycją klerycy III roku Wyższego Metropolitalnego Seminarium Duchownego w Warszawie mają zaszczyt zaprosić na sztukę teatralną pt. „Piątka”.

Scenariusz widowiska opowiada historię pięciu młodych męczenników z Poznania – grupy przyjaciół i wychowanków salezjańskiego oratorium, którzy w czasie II wojny światowej podjęli konspiracyjną walkę z niemieckim okupantem. Więzieni i torturowani, 24 sierpnia 1942 r. zostali skazani na śmierć. Do końca dochowali wierności Bogu i ojczyźnie.

Przedstawienie wystawiane będzie w gmachu naszego seminarium przy ul. Krakowskie Przedmieście 52/54 w Warszawie. Miejsca można rezerwować na stronie internetowej: www.wmsd.waw.pl oraz telefonicznie: 516 905 852.

TERMINY:

14 grudnia / 16:00, 19:00
15 grudnia / 16:00, 19:00
6 stycznia / 15:00
11 stycznia / 19:00
12 stycznia / 16:00, 19:00

18 stycznia / 16:00, 19:00
19 stycznia / 16:00, 19:00
25 stycznia / 16:00, 19:00
26 stycznia / 16:00, 19:00

K - NMH5 '8 I GND5 GH9 F G? 5 .

23 grudnia 2019 r. - 1 stycznia 2020 r. – PRZERWA ŚWIĄTECZNA

Fma g_c_Urc`WUDUWU dk " k "5 bbnk `K JUbck JY

~ [S] [\ * a a a F E C E] I A a a : a a a
c [B a C G A I G A I A F
C [E a ~] } ^ A A [a : a a C A] a a A a & | a a a
? U b W U r J U W n b b U K
] } E A I E A G A [a : E A I E C A J E E
, a a a , E A A [a : E A E A F E E

Ó P U A J a a a A a a \ A J | \ a a U C E
E U a a : a a A A a a : a a A E
~ [S] } \ a a & a \ a a C E C E I G A a a : a a a
P : A a a @ } \ K
I I A I E C A H I A I I A I J F A E C C E E F

~ E a a a a a a a a [, E]
^ E a a A a a & | a a a a] a a a a a a [, E] A
O a a ^ a [\ | A O U a a a a a a a a [, C] a e
Ü ^ a a a a a a a a e | : \ O * { a a a } { A
Y ^ a a a a a a a } a a a a a a a a a a a a [C ^] \ a

Kół Żywego Różańca Intencja różańcowa

cX'9'0'2'2019 do '12.01.2020'

Módlmy się za rodziny,
aby czas oczekiwania
na Bożą Dziecinę
umocnił ich wzajemną miłość,
wrozumiałość i szacunek.